

عنوان مقاله:

تبیین روابط بین راهبرد دانایی محوری با فرایند نهادینه سازی نوآوری در سازمان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس مدیریت تکنولوژی ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عبدالرضا امیری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

طیبه حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی

کیوان صالحی - دانشجوی دکتری سنجش آموزش

خلاصه مقاله:

سرعت روز افزون تغییر و تحولات در جوامع انسانی موجب دگرگونی در نگرش، جهان بینی، ارزش ها و انتظارات انسان شده است. چنین تحولاتی که در جامعه نوین روی می دهد و تداوم آن آینده را شکل می بخشد سازمان ها را ناگزیر به داشتن نوآوری در جهت رو یارویی با این تحولات می سازد. اهمیت نوآوری در سازمان ها تا حدی است که از آن با عنوان اکسیر حیات بخش و یا عصای جادویی یاد می شود. دانش و کاربرد آن ابزارهایی هستند که از طریق آن ها می توان خلاقیت را ارتقا بخشید و نوآوری را تسهیل نمود. امروزه سازمان های دانایی محور مطلوب ترین شکل سازمانی در مواجهه با تحولات و پیچیدگی های محیطی ارزیابی می شوند. چنین سازمان هایی در فرایند تکامل شان از سازمان های سنتی به دانایی محور، منابع انسانی را به دانش گران و نوآوران سازمانی تبدیل می کنند. آنها هم چنین با بکارگیری های راهبردهای مربوط به مدیریت دانش، زیر ساختی ایجاد می کنند که نوآوری همانند یادگیری، فرآیندی مستمر شود. مقاله حاضر سعی دارد تا ضمن تشریح مفهوم نوآوری، دانایی محوری در سازمان به عنوان یکی از فنون مدیریت نوآوری و ارتباط بین راهبردهای مدیریت دانش و نوآوری را تبیین نماید.

کلمات کلیدی:

نوآوری، سازمان های دانایی محور، دانش گران، مدیریت دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/94616>

